

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **VEBROVY BOUDY s. r. o.**
se sídlem Křenová 186/60, Brno
zastoupeny Mgr. Petrem Langem, LL.M., advokátem
se sídlem v Brně, Jakubská 156/2

proti
žalovanému: **Katastrální úřad pro Královéhradecký kraj**
se sídlem Collinova 481, Hradec Králové – Věkoše

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení změny druhu pozemku p. č. 561/3 v k. ú. Velká Úpa I, na trvalý porost v katastru nemovitostí

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. V úvodu žaloby žalobce uvedl, že je mimo jiné vlastníkem pozemku p. č. 561/3, zapsaného na LV 352, v k. ú. Velká Úpa I, obec Pec pod Sněžkou, u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště Trutnov (dále také jen „Pozemek“).

2. Přípisem ze dne 1. 6. 2018 oznámil žalovaný žalobci, že v roce 2017 zahájil úplnou revizi katastru, při které byl zjišťován soulad údajů katastru se skutečným stavem v terénu v katastrálním území Velká Úpa I. Při této revizi bylo údajně žalovaným zjištěno, že pozemková parcela č. 561/3, druh pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace, neodpovídá skutečnému stavu, s tím, že v této souvislosti žalovaný provedl změnu druhu pozemku na trvalý travní porost.
3. Se změnou druhu Pozemku vyslovil žalobce nesouhlas, jelikož na dané parcele se nachází jak cesta, tak i volejbalové hřiště a částečně rovněž les. Na písemný nesouhlas žalobce reagoval žalovaný přípisem ze dne 11. 6. 2018. V tomto žalobci sdělil, že pro provedení změny druhu pozemku v katastru nemovitostí bylo doloženo souhlasné vyjádření orgánu ochrany zemědělského půdního fondu ze dne 11. 5. 2018, které v územní působnosti KRNAP vykonává Správa Krkonošského národního parku. Změna byla údajně zjištěna pracovníky katastru (žalovaného) při revizi. Dle žalovaného se na celé ploše pozemku nenachází komunikace, ačkoli jsou na pozemku patrné koleje od projíždění vozidel. Dle žalovaného se nejedná o pozemek, na kterém je místní nebo účelová komunikace.
4. Přípisu žalovaného žalobce oponoval tentokrát již prostřednictvím svého právního zástupce přípisem ze dne 25. 6. 2018, v němž opětovně vyjádřil nesouhlas se změnou druhu Pozemku na trvalý travní porost. Žalobce zpochybnil naprosto spekulativní závěry pracovníků žalovaného ohledně hodnocení četnosti průjezdu vozidel přes cestu nacházející se na předmětném pozemku. Celé posouzení nesouladu druhu pozemku se skutečným stavem je postaveno pouze na nesprávné hypotéze, že cesta není užívána. Žalovaný na nesouhlas žalobce zasláný jeho právním zástupce reagoval přípisem ze dne 28. 6. 2018.
5. K uvedenému postupu žalovaného došlo přesto, že dle žalobce je již z běžného mapového ortofoto náhledu přímo skrze aplikaci CUZK zřejmé, že se na parcele nachází komunikace. Jedná se přitom o historickou cestu ještě německého původu, která je navíc jako cesta značená i v rámci turistických značek pro běžkaře, cyklisty i chodce.
6. Nerozpoznání takové komunikace považoval za jednoznačné pochybení pracovníků žalovaného při práci v terénu. Tomuto závěru odpovídá i komentář žalovaného v rámci přípisu ze dne 11. 6. 2018, kde se žalovaný snaží zmíněné pochybení zahladit tvrzením, že se na parcele nachází pouze jakési „*koleje od občasného projetí vozidel*“, s tvrzením, že se nemá jednat o místní či účelovou komunikaci. Není přitom vůbec zřejmé, jak k takovému hodnocení četnosti průjezdu vozidel pracovníci žalovaného došli.
7. Tuto nepodloženou hypotézu žalovaného považuje žalobce za nesprávnou, neboť předmětná cesta je na denní bázi užívána nejen žalobcem, ale i veřejností. Jako takové jí tedy svědčí právní stav obecné cesty (obecného užívání). Přesto však proti zásahu žalovaného (změně druhu pozemku) nemá žalobce k dispozici žádný opravný prostředek, kterým by toto mohl zvrátit.
8. Nesprávnost názoru žalovaného, že se na dotčeném pozemku nenachází účelová komunikace, dokládal žalobce odkazem na ČSN 73 6109, která definuje jednotlivé kategorie polních cest a jejich parametry, a na ČSN 73 6100, která definuje parametry účelové komunikace.
9. Dle žalobce je tedy zřejmé, že „*koleje od občasného projetí vozidel po části pozemku*“ na Pozemku jsou účelovou komunikací, neboť spojují lokality Javor, horní stanice vleku, a svážnici KRNAP, tzv. Řehákovu cestu, slouží pro obsluhu okolních luk i lesů, a tedy zcela naplňují výše uvedené zákonné předpoklady pro polní cestu a tedy i účelovou komunikaci. Jedná se o zřejmé důvody, proč v minulosti právě žalovaný zapsal daný

pozemek jako ostatní plochu, způsob využití ostatní komunikace. Od tohoto zápisu se přitom v užívání předmětného pozemku ničeho nezměnilo a ten je dlouhodobě a trvale jako komunikace užíván. Změna, kterou nyní žalovaný provedl, je tedy v rozporu faktickým užíváním Pozemku, protože v místě cesta zcela jistě nezanikla, jak je již na první pohled zřejmé.

10. Dle svého přesvědčení byl žalobce zkrácen na svých právech, neboť zásahem žalovaného nemůže užívat svůj Pozemek tak, jak jej dosud po celou dobu užíval. Jelikož se Pozemek nachází v evidenci tzv. rozsáhlého chráněného území (je součástí Krkonošského národního parku), je při jeho užívání vlastník omezen veřejnoprávními předpisy na ochranu přírody a krajiny. Změnou druhu pozemku tedy fakticky žalobce nemůže užívat svůj pozemek jako cestu a jeho opětovné zařazení k užívání jako komunikace je komplikované. Užívat předmětný pozemek jako cestu je nejen pro žalobce, ale rovněž pro turisty a návštěvníky Krkonošského národního parku, nezbytné, neboť objízdná trasa neexistuje a daná cesta je v lokalitě nenahraditelná. Zásahem žalovaného je žalobce zcela nesmyslně krácen z dané strany v přístupu k horskému hotelu Vebrový Boudy, který je v jeho vlastnictví a který užívá k podnikatelskému účelu. Současně je pak tato cesta užívána i jako obslužná komunikace k údržbě chráněných luk na pozemku p. č. 561/1, zařazených do programu ochrany LIFE corcontica, rovněž ve vlastnictví žalobce. Pokud by byl Pozemek dále evidován jen jako „travní porost“, nebylo by po něm možné s ohledem na ochranu rozsáhlého chráněného území jezdit a napojené pozemky žalobce udržívat. Ke změně provedené žalovaným přitom vůbec nebyl dán důvod, jelikož cesta na pozemku prokazatelně je a byla rovněž takto dosud užívána.
11. O zásahu se žalobce dozvěděl přípisem žalovaného, který mu byl doručen dne 4. 6. 2018, žaloba je tedy podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle § 84 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
12. Jelikož proti nezákonnému zásahu žalovaného není žádný opravný prostředek a žalovaný odmítá upustit od svého nezákonného zásahu a obnovit předešlý stav, nezbyvá žalobci než domáhat se zákazu porušování jeho práv a obnovy původního stavu soudní cestou.
13. Žalobce proto závěrem navrhl, aby krajský soud určil, že zásah žalovaného, spočívající v provedení změny druhu pozemku p. č. 561/3, zapsaného na LV 352 v k. ú. Velká Úpa I, na trvalý travní porost v katastru nemovitostí, byl nezákonný. A dále aby současně žalovanému zakázal, aby v porušování žalobcova práva, spočívajícího v provedení změny druhu pozemku p. č. 561/3, zapsaného na LV 352 v k. ú. Velká Úpa I, na trvalý travní porost v katastru nemovitostí pokračoval, a dále aby mu přikázal obnovení stavu před zásahem, tedy aby změnil druh pozemku p. č. 561/3, zapsaného na LV 352 v k. ú. Velká Úpa I zpět na ostatní plochu - komunikace.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný uvedl, že o konání revize katastru v katastrálním území Velká Úpa I bylo Město Pec pod Sněžkou vyrozuměno oznámením sp.zn. RO-6/2017-610 ze dne 12. 5. 2017. Na úřední desce bylo zveřejněno Oznámení Města Pec pod Sněžkou o vyhlášení revize katastru nemovitostí v katastrálním území Velká Úpa I v době od 15. 5. 2017 do 4. 7. 2017 (úřední deska Města Pec pod Sněžkou) a v době od 15. 5. 2017 do 15. 6. 2017 (úřední deska Katastrálního pracoviště Trutnov). Tímto úkonem katastrální úřad zabezpečil informovanost všech vlastníků nemovitých věcí v obvodu katastrálního území Velká Úpa I o realizaci revize katastru.

15. Ve dnech 12. 10., 18. 10., 24. 10., 2. 11. a 14. 11. 2017 byla v katastrálním území Velká Úpa I provedena pochůzka v terénu a revize druhu pozemku, způsobu využití a revize staveb. Při revizi katastru bylo u Pozemku vyhodnoceno, že evidovaný stav druhu pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace neodpovídá skutečnosti. Přestože se na Pozemku nachází na malé části cesta a hřiště, převažující druh pozemku odpovídá dle Přílohy katastrální vyhlášky, Technické podrobnosti pro správu katastru, bod 1. Druh pozemku, kategorii druhu pozemku trvalý travní porost. Z důvodu vyhodnocení jiného druhu pozemku u Pozemku byla dne 4. 1. 2018 sepsána „Příloha protokolu o výsledku revize údajů katastru č. 38“ (dále „protokol č. 38“) s uvedením navržené změny druhu pozemku. Z důvodu navržené změny druhu Pozemku na trvalý travní porost, který spadá pod zemědělský půdní fond, bylo vyžádáno stanovisko orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, které pro územní působnost Krkonošského národního parku, zóna I. - III., vykonává Správa Krkonošského národního parku. Protokol č. 38 byl předán Správě Krkonošského národního parku dne 24. 1. 2018 a následně Správa Krkonošského národního parku vydala dne 11. 5. 2018 stanovisko, že z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu souhlasí s navrženou změnou. Protokol č. 38 byl zpětně doručen dne 15. 5. 2018 na katastrální úřad.
16. Žalobce jako vlastník Pozemku byl obeslán dne 17. 5. 2018 oznámením o navrhované změně druhu Pozemku a o navrhovaném sloučení pozemkových parcel č. 561/1, č. 561/3 a č. 561/4. Vlastník nemovité věci byl v oznámení vyzván k vyjádření do deseti kalendářních dnů od doručení oznámení. Oznámení bylo doručeno žalobci datovou schránkou dne 19. 5. 2018 s lhůtou pro vyjádření do 29. 5. 2018. Vlastník nemovité věci se v této lhůtě nevyjádřil k navrhovaným změnám. Z tohoto důvodu bylo dne 30. 5. 2018 založeno řízení o provedení Záznamu do katastru nemovitostí (řízení v protokolu „Z“ Informačního systému katastru nemovitostí), kde byla provedena navržená změna druhu Pozemku.
17. Žalobce vyslovil nesouhlas se změnou druhu Pozemku až dne 6. 6. 2018, tedy po uplynutí katastrálním úřadem stanovené lhůty deseti kalendářních dnů.
18. Tvrzení žalobce, co se na Pozemku nachází a po jakou dobu, dle žalovaného pouze konstatuje jakýsi stav, který ale nebyl doložen žádnou listinou k provedení změny zápisu v katastru nemovitostí. Žalovaný má za to, že zde došlo i k porušení povinnosti vlastníka a jiných oprávněných, jak je to vyjádřeno v ustanovení § 37 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona, spočívající v neohlášení změn týkajících se jeho nemovitosti a nepředložení listin dokládajících skutečný stav v terénu v zákonem stanovené lhůtě.
19. Žalovaný v souvislosti s tím uvedl, že komunikace nebyla a není na žádném předchozím mapovém díle zobrazujícím stav nemovitostí od roku 1842 do současnosti zobrazena. Z archivních map není zřejmé, že by byla někdy komunikace na sousedních pozemcích historicky evidována jako samostatná parcela. Tyto skutečnosti vyplývají z kopie mapových podkladů, které jsou obsahem spisu sp. zn. PD-8237/2018-610. I z geometrického plánu č. zak. 915 - 6 - 5 k. ú. Velká Úpa I je zřejmé, že v roce 1965 vznikl pozemek p. č. 561/3 s druhem pozemku ostatní plocha a způsobem využití neplodná půda, tedy nikoliv se způsobem využití ostatní komunikace. Ve sbírce listin katastrálního úřadu není založena listina, která by osvědčila u pozemku p. č. 561/3 druh pozemku ostatní plocha, ostatní komunikace. V katastru nemovitostí evidovaný stav tak aktuálně dle žalovaného koresponduje s fakticky vyšetřeným skutečným stavem při revizi katastru.

20. Dodal, že na Pozemek nenavazují v katastrální mapě žádné další pozemky s druhem pozemku ostatní plocha a způsobem využití ostatní komunikace. Tato skutečnost zjevně nebrání žalobci ani ostatním osobám ve volném pohybu krajinou.
21. Závěrem vyjádření žalovaný uvedl, že žalobce má nadále zákonnou možnost uvést evidované údaje v katastru nemovitostí do souladu se skutečným stavem v terénu, tj. ohlásit změnu druhu pozemku, o čemž byl již žalovaným poučen v dopise sp. zn. PD-8237/2018-610. Ohlášení změny druhu pozemku vlastník doloží například prohlášením vlastníka o tom, že změna druhu pozemku již byla v terénu uskutečněna, s úředně ověřeným podpisem (§ 30 odst. 4 katastrální vyhlášky) spolu s geometrickým plánem na rozdělení pozemku dle hranice druhu pozemku podle § 2 katastrálního zákona, jehož přílohou bude rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován. Žalobce tedy má legální způsob, jak uvést stav údajů v katastru nemovitostí do souladu se skutečným stavem. Této možnosti však dosud nevyužil.
22. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

23. Krajský soud přezkoumal žalobu v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu třetího s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělil žalobce souhlas výslovně, žalovaný pak postupem dle věty druhé téhož ustanovení. O věci usoudil následovně.
24. Před samotným věcným posouzením případu krajský soud nejprve přezkoumal aktivní i pasivní legitimaci ve smyslu § 82 a § 83 s. ř. s. a přípustnost žaloby. Aktivní legitimace dle § 82 s. ř. s. svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu; určující skutečností pro vyslovení závěru o existenci aktivní legitimace na straně žalobce je tedy fakt tvrzení přímého zkrácení na právech zásahem správního orgánu, nikoli skutečnost, že k přímému zásahu do práv žalobce skutečně došlo (to je již otázkou pro posouzení žaloby v merituu).
25. Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), upravuje celou řadu různých druhů zápisů do katastru, od vkladu (§ 11 a násl.) přes záznam (§ 19 a násl.), poznámku (§ 22 a násl.) až po zápis jiných údajů (§ 28 a násl.). Dle judikatury správních soudů může (s výjimkou vkladu, kde rozhodnutí o zamítnutí provedení vkladu je přezkoumatelné podle části páté o. s. ř.) provedení či neprovedení zápisu do katastru nemovitostí pojmově představovat zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.; judikatura se přitom utvářela zejména na podkladě provedení či neprovedení záznamu podle staré právní úpravy, tj. zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů – srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, publ. pod č. 2206/2011 Sb. NSS a ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014-53, přičemž ale není pochyb, že provedení záznamu do katastru pojmově může být zásahem i nadále (jde o zápis práv odvozených od práva vlastnického). Možnost domáhat se ochrany podle § 82 a násl. s. ř. s. v případě vyznačení (či nevyznačení) poznámky v katastru nemovitostí pak byla Nejvyšším správním soudem výslovně uvedena např. v rozsudku ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011-68. Nejvyšší správní soud argumentoval tím, že i zápis poznámky svojí intenzitou zasahuje do právní sféry vlastníka nemovitosti a že se při zápisu poznámky se přiměřeně postupuje jako při zápisu záznamu (§ 9 odst. 2 zmíněného zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, nyní § 26 katastrálního zákona).

26. Nyní posuzovaný zápis (revize údajů v katastru nemovitostí při zjištění nesouladu údajů v katastru se skutečným stavem v terénu) lze dle krajského soudu podřadit pod institut zápisu jiných údajů do katastru nemovitostí podle § 28 a násl. katastrálního zákona. Rovněž v případě jiných zápisů do katastru nemovitostí (jedná se o zápis celé řady údajů o pozemku či budově) si lze přitom jistě obecně představit zásah do právní sféry vlastníka nemovitosti, jemuž tak musí být poskytnuta náležitá ochrana. I v tomto případě navíc zápis jiných údajů probíhá přiměřeně podle ustanovení o zápisu záznamem (§ 28 odst. 1 katastrálního zákona). Podle názoru krajského soudu je proto žalobce k podání zásahové žaloby aktivně legitimován.
27. Pokud jde o legitimaci pasivní, § 83 s. ř. s. stanoví, že žalovaným je správní orgán,
28. který podle žalobního tvrzení provedl zásah. O identifikaci žalovaného není v souzené věci sporu, spornou není ani skutečnost, že jde o správní orgán. Co se týče podmínky včasnosti žaloby, vyplývající z § 84 odst. 1 s. ř. s., je i tato splněna. Žaloba byla totiž podána ve lhůtě dvou měsíců ode dne (4. 6. 2018), kdy se žalobce dozvěděl o tom, že žalovaný provedl změnu ohledně druhu Pozemku. Současně je zřejmé, že neměl bezprostředně k dispozici ani žádný prostředek ochrany ve smyslu § 85 s. ř. s.
29. Dle § 35 odst. 1 katastrálního zákona katastrální úřad reviduje soulad údajů katastru se skutečným stavem v terénu. Revizi údajů katastru (dále jen „revize katastru“) vyhláší příslušný katastrální úřad podle potřeby zajištění souladu údajů katastru s jejich skutečným stavem v terénu a provádí ji za součinnosti obcí, popřípadě též orgánů veřejné moci, a za účasti vlastníků a jiných oprávněných. Zjistí-li nesoulad v údajích katastru, projedná způsob jeho odstranění.
30. Dle § 43 odst. 1 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „katastrální vyhláška“), katastrální úřad vede protokol, do kterého průběžně zaznamenává činnosti při revizi katastru. Dle odst. 2 vyhlášení revize katastru oznámí katastrální úřad nejpozději 2 měsíce před jejím zahájením obci, na jejímž území bude revize katastru prováděna. Současně určí územní a věcný rozsah, ve kterém bude revize prováděna. Dle odst. 3 pokud je při revizi katastru nezbytná účast vlastníka, přizve jej katastrální úřad k revizi písemnou pozvánkou; jeho nepřítomnost však není provedení revize na překážku.
31. Dle odst. 4 písm. c) citované normy předmětem revize katastru jsou, mimo jiné, také druh pozemku, způsob využití pozemku. Dle odst. 6 protokol o výsledku revize katastru obsahuje datum, rozsah a způsob provedené revize katastru, dále jméno, popřípadě jména, příjmení a podpis zaměstnance pověřeného provedením revize a zástupce obce, který se revize katastru zúčastnil. Zjištěné změny a nesoulady se zaznamenávají v přílohách protokolu. Dle odst. 7 u změny vyžadující doložení příslušnou listinou se s vlastníkem projedná způsob odstranění zjištěného nesouladu v údajích katastru. V případě, že listina není při revizi doložena, vyznačí se do příloh protokolu o výsledku revize katastru také lhůta pro její předložení. Je-li to možné, vyžádá si katastrální úřad potvrzení příslušného orgánu veřejné moci podle § 39 písm. c) katastrálního zákona.
32. Konečně pak dle odst. 8 předmětné normy v příloze protokolu o výsledku revize katastru vlastník podpisem potvrdí, že byl seznámen se změnami, které budou na základě revize provedeny v katastru, případně že byl vyzván k předložení listin umožňujících zjištěné změny v katastru provést. Vlastník, který není revizi katastru přítomen, se písemně vyrozumí o změnách, které byly na základě revize provedeny v katastru, případně se písemně vyzve k předložení listin umožňujících zjištěné změny v katastru provést, a to včetně stanovení lhůty pro jejich předložení. V případě marného uplynutí

lhůty pro předložení listin pro vyznačení změny v katastru se založí záznam pro další řízení.

33. Z obsahu správního spisu krajský soud ověřil pravdivost průběhu revize katastru v katastrálním území Velká Úpa I, jak jej popsal žalovaný ve vyjádření k žalobě (v podrobnostech soud odkazuje na bod II. tohoto rozsudku).
34. Není tedy sporu o tom, že žalovaný včas a zákonným způsobem vyhlásil revizi katastru v předmětném katastrálním území. Následně provedl prohlídky v terénu. Po zjištění skutečného stavu Pozemku si následně zcela v souladu s § 43 odst. 7 katastrální vyhlášky vyžádal stanovisko Správy KRNAPU coby příslušného orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, který se zjištěními pracovníků žalovaného ohledně Pozemku vyslovil souhlas. O zjištění skutečného stavu Pozemku žalovaný následně žalobce coby jeho vlastníka řádně informoval ve smyslu § 43 odst. 8 katastrální vyhlášky. V jím stanovené lhůtě k vyjádření, případně k předložení listin prokazujících druh Pozemku, však zůstal žalobce zcela nečinný, nikterak nereagoval.
35. Žalovanému tedy nic nebránilo v tom, aby ve smyslu shora citovaného ustanovení provedl v rámci revize katastru změnu ohledně Pozemku spočívající v tom, že místo údaje o druhu pozemku „ostatní plocha“, a místo údaje o způsobu jeho využití „ostatní komunikace“, vyznačil jako druh pozemku údaj „trvalý travní porost“.
36. Dle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy proti nezákonnému zásahu domáhat jinými právními prostředky. Krajský soud se nedomnívá, že by možnost vyjádření se dotčeného vlastníka pozemku k písemnému vyrozumění o změnách, které byly na základě revize provedeny v katastru, ve smyslu § 43 odst. 8 katastrální vyhlášky, představovala onen „jiný právní prostředek“ vymezený ustanovením § 85 s. ř. s. Z toho důvodu také neshledal žalobu nepřipustnou.
37. Pokud však žalobce zůstal po tomto vyrozumění nečinný a proti oznámeným zjištěním o skutečném stavu Pozemku ohledně jeho druhu nikterak neprotestoval, nemůže krajský konstatovat nic jiného, než že po stránce procesní žalovaný nikterak nepochybil, neboť zcela dodržel postup stanovený v § 43 katastrální vyhlášky. V průběhu tohoto procesu pak nevznikla žádná překážka, která by provedené změně ohledně druhu Pozemku měla bránit.
38. Krajský soud se navíc nemohl ztotožnit ani s tvrzeními žalobce týkajícími se skutečného stavu Pozemku. Ten vytýkal pracovníkům žalovaného, že pochybili, pokud jako převažující druh pozemku označili „trvalý travní porost“. Tvrdil, že se na pozemku nachází zejména cesta, dokonce účelová komunikace ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Zmínil rovněž existenci volejbalového hřiště, na části pozemku je údajně les. Tyto skutečnosti jsou dle jeho tvrzení zcela zřejmé z veřejně přístupného mapového ortofoto náhledu přímo skrze aplikaci CUZK. Příslušné snímky doložil k žalobě.
39. Z nich lze dovodit, že na pozemku se sice nachází koleje značící možnost průjezdu dvoustopého vozidla, ale v porovnání s jinými cestami, patrnými ze snímků, se bezpochyby jedná o cestu pro tyto účely využívanou zcela výjimečně. Na pozemku se rovněž nachází několik stromů a zřejmý je i půdorys zmíněného volejbalového hřiště. Všechny tyto prvky však s ohledem na celkovou výměru Pozemku 2 915 m² netvoří jeho převážnou část, tu dle náhledu na snímky představuje právě trvalý travní porost. Ostatně v tomto směru se vyjádřil i příslušný orgán ochrany zemědělského půdního fondu, kterým je u Pozemku Správa KRNAP. Ten je se situací v terénu a skutečným stavem

- Pozemku jistě velmi dobře obeznámen. Žádný jiný subjekt nemá pro vyslovení tohoto závěru vyšší odbornost či přílehavější kompetenci. A tento orgán zjištění pracovníků žalovaného potvrdil. Krajský soud zdůrazňuje, že žádné jiné listiny ohledně druhu Pozemku prokazující jeho tvrzení žalobce žalovanému ani krajskému soudu nepředložil.
40. Právní argumentace, kterou se žalobce snažil prokázat, že se na Pozemku nachází účelová komunikace ve smyslu zákona o pozemních komunikacích, je pak pro posouzení daného problému zcela irrelevantní a nepříhodná. V daném případě jde o vyznačení druhu pozemku v katastru nemovitostí coby jednoho z údajů, který se ohledně pozemků v katastru poznamenává. O tom, zda je ta či ona komunikace účelovou komunikací ve smyslu citovaného zákona rozhoduje příslušný silniční úřad dle kritérií vymezených zákonem o pozemních komunikacích, případně soudní judikaturou. Mezi tato relevantní kritéria však rozhodně nepatří zápis o druhu pozemků, na nichž by se měla účelové komunikace nacházet, v katastru nemovitostí.
41. Za důležitou považuje krajský soud dále odpověď na otázku, na jakých svých právech měl být vlastně žalobce uvedeným zásahem správního orgánu přímo zkrácen. V souvislosti s touto otázkou žalobce argumentoval, že nemůže užívat Pozemek tak, jak jej užíval doposud. Zdůraznil, že Pozemek se nachází na území KRNAPU, a on jako vlastník je omezen při jeho užívání veřejnoprávními předpisy na ochranu přírody a krajiny. Konkrétně uvedl, že už nebude moci užívat pozemek jako cestu, stejně tak jako turisté a návštěvníci KRNAPU. Objízdna trasa prý neexistuje a daná cesta je údajně v dané lokalitě nenahraditelná. Žalobce se cítí omezen ve svém přístupu k horskému hotelu Vebrový Boudy, který je v jeho vlastnictví a užívá jej k podnikatelským účelům. Dále uvedl, že Pozemek užíval jako obslužnou komunikaci k údržbě chráněných luk na pozemku p. č. 561/1, který rovněž vlastní. V obecné rovině pak ještě zmínil, že zásah směřuje proti jeho vlastnickému právu.
42. Krajský soud nemůže souhlasit s tím, že by v důsledku uvedené revize katastru měl snad být znemožněn přístup žalobce k horskému hotelu Vebrový Boudy. Ze shora citovaných snímků (přiložených žalobcem k žalobě, jinak veřejně přístupných na aplikaci Českého ústavu zeměměřického a katastrálního) je zcela zřejmé, že přístupové cesty k němu vedou zcela jinudy. Krajský soud nemá důvod nevěřit žalobci, že Pozemek někdy jako cestu užívá, rozhodně však ne nutně jako nenahraditelnou přístupovou cestu k uvedené stavbě.
43. V souvislosti s tím připomíná krajský soud ještě zjištění žalovaného, která uvedl ve vyjádření k žalobě, která vyplývají z obsahu správního spisu sp. zn. PD-8237/2018-610 a která žalobce nikterak nerozporoval. A to, že na Pozemku komunikace na žádném předchozím mapovém díle zobrazujícím stav nemovitostí od roku 1842 do současnosti zobrazena nebyla a že z archivních map není zřejmé, že by byla někdy komunikace na sousedních pozemcích historicky evidována jako samostatná parcela. A že z geometrického plánu č. zak. 915 - 6 - 5 k. ú. Velká Úpa I je zřejmé, že v roce 1965 vznikl pozemek p. č. 561/3 s druhem pozemku ostatní plocha a způsobem využití neplodná půda, tedy nikoliv se způsobem využití ostatní komunikace. Stejně jako že na Pozemek nenavazují v katastrální mapě žádné další pozemky s druhem pozemku ostatní plocha a způsobem využití ostatní komunikace.
44. Pravděpodobnějším se jeví tvrzení žalobce, že Pozemek využívá občasně jako cestu v souvislosti s údržbou přilehlého pozemku p. č. 561/1, který je nepochybně horskou loukou, což je dobře patrné i z doložené fotodokumentace (a je veden jako trvalý travní porost i v katastru nemovitostí). Změna druhu Pozemku mu v této činnosti ale do budoucna vůbec nebrání. Za daným účelem jistě bude moci Pozemek i nadále užívat,

stejně jako při jeho údržbě (např. při sečení) vjíždí nepochybně příslušnou technikou (včetně motorových vozidel) i na pozemek p. č. 561/1.

45. Pokud jde o turisty a návštěvníky KRNAPU, pak jejich zájem žalobce v tomto řízení hájit nemůže, to by se již stavěl do role ochránce veřejného zájmu ve smyslu § 66 s. ř. s. Toto postavení mu ale citovaného ustanovení nenáleží. V rámci zásahové žaloby je aktivně legitimován toliko k ochraně svých veřejných subjektivních práv. Přesto však soud konstatuje, že změna druhu Pozemku rozhodně nebude bránit v tom, aby se tyto osoby na Pozemku mohly pohybovat, samozřejmě v souladu s návštěvnickým řádem KRNAPU, ale to platilo i před provedenou revizí katastru.
46. Krajskému soudu pak není zřejmé, v čem by měl být napadený zásah zaměřen proti vlastnickému právu žalobce. To zůstalo zcela nenarušeno, ani žalobce dotčení svého vlastnického práva k Pozemku nikterak nespecifikoval, zůstal u zcela obecného a nepodloženého konstatování.
47. Krajský soud tedy neshledal, že by žalovaný žalobou napadený zásah vydal v rozporu se zákonem, ani že by v důsledku tohoto zásahu byl žalobce přímo zkrácen na některém ze svých veřejných subjektivních práv, která v žalobě vymezil.
48. Krajskému soudu proto nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítnout.

IV. Náklady řízení

49. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
50. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady v souvislosti se soudním řízením vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 4. června 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu